

Lejnos lampa tänd

tädade ur gammalt groll, saker ingen av dem skulle se igen. Nostalgiker. Och så vädrade han morgonluft, som var svart. På ett bröllop. Det var ett enormt, ovanligt bröllop. Svart öga vittne. Kaisu gifte sig. Och det var ingen snö, det var ett tjeckiskt regn. Men prästen sade att de skulle hålla ihop.

Dessa gräl. Ibland verkade det som att de grälade om småsaker hela tiden.

I en dröm är paret borta, beklagar ledset. Och då är Elina i medelåldern. Och då är det viktigt att hon får sin kunskap och vila. Och alla saker och ting som hon är beroende av. Jag vet inte vad det är som hon behöver. Inte det jag påstår eller tror. Affären och cafeet håller öppet och de pratar och de ser oss. Och vi sträcker oss snart ut mot klagomålen hos de som verkligen bestämmer över oss. Och jag är uppe på en båt för vilken gång i ordningen. Och läser samma tidning som har dröjt kvar och är exakt vad jag vill att den ska vara. Och det står intressanta saker där fortfarande.

Vita mössan, vilda håret, väninna. Utsträckt på helgkvällen i sängen med ögonkontakt. Gravid. I sin bittra hand.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mattias Holmström med Poeter.se id #15727 innehar upphovsrätten